



<b>Naam sessie</b>	Een duik in het werk van Mohamed
<b>Naam spreker(s)</b>	Mohamed Meftah
<p><b>De insteek van de sessie</b>          = korte beschrijving van waar het in deze sessie over gaat en/of beschrijving van de praktijk(organisatie)</p> <p>Mohamed Meftah geeft een inleidende presentatie over hoe Buurtsport Mechelen functioneert. Daarna trekken we met de fiets de straat op. Eerst gaan we langs bij Soumaya Essiaf in de Donkerlei. Soumaya en enkele street action coaches staan de groep te woord en leggen uit wat buurtsport en Mohamed voor hen betekend heeft. Vervolgens gaan we naar Kris Jannes in Lokaal Dienstencentrum De Schijf. Hij vertelt ons hoe het buurtsport van toen is geëvolueerd naar dat van vandaag.</p>	
<p><b>Wat blijft hangen?</b>          = enkele quotes, tips of statements die tijdens deze sessie naar boven kwamen</p> <p>Inleiding van Mohamed in plenum aan de hand van een powerpoint-presentatie:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• In zekere zin is het vandaag Mohamed's verjaardag, want hij is 19 jaar aan het werk bij Buurtsport Mechelen</li> <li>• Mohamed hamert op samenwerkingsverbanden tussen partners als één van de belangrijkste motors van zijn succesverhaal. <i>"De Vzw Jam en Rojm zijn misschien wel de belangrijkste partner voor ons. We werken samen bij toeleiding en ook voor begeleiding."</i></li> <li>• <i>"Bij elkaar komen is een begin, bij elkaar blijven is vooruitgang, met elkaar samenwerken is succes."</i> (Ford, stichter van automerk Ford)</li> <li>• De bouwstenen voor Buurtsport Mechelen zijn:             <ul style="list-style-type: none"> <li>- Focus op kansengroepen</li> <li>- Samenwerkingsverbanden met gedeelde verantwoordelijkheid</li> <li>- Adaptief voor maatschappelijke ontwikkelingen</li> <li>- Sociaal-pedagogische begeleidingsaanpak</li> </ul> </li> </ul>	

- Mohamed is terecht trots op het pedagogische project van Buurtsport Mechelen: *“We ontwikkelden een traject om om jongeren verantwoordelijkheid te geven. Daarvoor hebben we een trappensysteem ontwikkeld. Jongeren kunnen altijd deelnemen aan de lessen, maar ze kunnen ook vrijwilliger worden, vervolgens doorgroeien naar heroes, street action coaches en ambassadeur. In elk stadium is er een andere ondersteuning voor deze jongeren. Vanaf 2013 hebben we 70 jongeren opgeleid tot vandaag: daarvan zijn er 80% geslaagd.”*
- Een heikel punt is de personeelsinzet. Momenteel wordt Buurtsport Mechelen slechts bemand door voltijdse equivalent en 1 art 60'er. Gelukkig heeft het personeelslid een groot netwerk en erg veel ervaring. Maar wat als die wegvalt? Uitvalt? Wat dit betreft is het buurtsportverhaal in Mechelen nog steeds broos.
- *“Is er een geheim recept? Mohamed denkt van niet, het geheim recept ben jij zelf.”*

Alex en Sarifa begeleiden elk een groep die met de fiets een paar Buurtsport-spots bezoeken.

### **Sessie 1 met Soumaya:**

Soumaya schetst haar traject met Mohamed, en specifiek met meisjes. Ze benadrukt dat de inbedding en vertrouwen van Mohamed als persoon in het lokale buurtnetwerk zeer belangrijk was voor haar. *“Zijn inspanningen om met mijn ouders te gaan spreken, heeft er bijvoorbeeld voor gezorgd dat ik op een meerdaagse cursus mocht gaan (met overnachting). Vandaag ben ik gezinscoach in Mechelen en werk ik met moedergroepen. Ik geef daarbij ook sport in die cursussen, want sport is moeilijk voor veel mama's. Ze hebben wel vaak interesse, maar er zijn veel drempels.”*

Selma één van de vrijwilligers vult aan en wijst op de emancipatorische kracht van buurtsport: *“Buurtsport heeft ons altijd toegelaten en gestimuleerd om zelf te bepalen waar we naartoe wilden. Dat apprecieer ik enorm. Hierdoor geraak je veel meer betrokken op de werking.”*

Leila, zelf doorgegroeid vanuit de kinderwerking, beaamt: *“We konden proeven van alle sporten, ook boksen bijvoorbeeld. Zo ontdekten we dingen die we anders nooit zouden leren kennen. Dat leverde op, want vandaag sta ik zelf in de meisjeswerking van Den Abeel. Ik heb ook een inleefreis gedaan naar Ethiopië en alles wat ik van Mohamed geleerd heb, heb ik daar met die kindjes kunnen toepassen. Het principe dat iedereen kansen moet krijgen vind ik zeer belangrijk. Je moet iedereen de kans geven om te kunnen groeien. Er zijn zoveel kinderen en ondertussen jongvolwassenen die nog perfect weten wat Mohamed voor hen heeft gedaan, wat Buurtsport voor hen heeft betekend.”*

Carlos is een andere vrijwilliger. Hij ging onlangs op uitwisseling naar Macedonië om kinderen te begeleiden: *“Ik kon dit doen omdat ik Mohamed vaak geholpen heb op buurtfeesten. Mefta heeft dit voor mij mogelijk gemaakt. Mohamed is altijd beschikbaar en klaar om naar je te luisteren.”* Carlos deelt de meerwaarde die hij van dit internationaal project ondervond: delen met anderen, een gemeenschappelijke taal zoeken.

Tot slot van deze sessie doen we een oefening die Soumaya in haar cursussen vaak gebruikt. We spelen mijnenveger. Je kan dit voorstellen als een soort teambuildingsspel waarbij je de andere persoon als groep dient te coachen.

### **Sessie 2: Kris Jannes – Groep Alex**

De sessie start met het tonen van een filmpje over het buurtsport van circa 20 jaar geleden. We zien een jonge Mohamed, maar ook de huidige schepen Labsir duikt op in het filmpje. Buurtsport

Mechelen is in 1993 gestart als “VFIK-project” voor integratie via sport. Op die manier startte Kris binnen een dienst welzijn en niet binnen de sportdienst. Op die manier startte hij een samenwerking met Mechelse organisaties die een nauw contact hadden met de Marokkaanse gemeenschap: zoals Jeugdhuis Rzoezie met Rudi Possemiers. Een aantal van hun tienerwerkers die werken in bepaalde wijken, zijn mee op de kar gesprongen en hebben voorstellen geformuleerd voor sport. Er werd vanalles georganiseerd: een overrompelende zweminstituut vol georganiseerde chaos, meerdaagse tentenkampen in de Ardennen waar toch een stevig engagement voor vereist was,.. Veel van deze zaken werden via het informele netwerk vlot verspreid: “het deed snel de ronde, en gebeurde via den tamtam: niet via voorinschrijvingen”.

*Wat is het ideale profiel van buurtsportbegeleider? “Je moet een combinatie van vaardigheden hebben: je moet een beetje ‘straatrat’ zijn, ook voldoende expertise hebben in sport, soms wat academische bagage ... Maar dat straatratgehalte is toch echt heel belangrijk”*

*Soms botste het buurtsportaanbod met het reguliere sportclubcircuit. “Er werd gevraagd om een groot toernooi te organiseren tussen voetbalclubs en straatvoetbalclubs: dat is uitgedraaid op een groot fiasco, met vechtincidenten. Dat kwam omdat het kader niet klopte. Het matchte niet met de de strakke regels, de scheidsrechters die niet wisten hoe ze deze gasten moeten benaderen en ze hadden veel te weinig voeling met de gasten .... We hebben daar veel uit geleerd.”*

Kris geeft aan dat veel reguliere sportclubs niet de competenties hadden (of hebben) om met deze doelgroep te werken. Het zijn gescheiden werelden. Veel sportclubs zijn in wezen elitair, terwijl buurtsport echt voor een breedtesportidee staat. Nu begint dit sterk te veranderen en heb je in Mechelen ook toe Sportclubs die anders zijn.

*Een getuigenis uit de groep zegt: “ik speel al 25 jaar in een voetbalclub: de meeste jongeren uit onze wijken missen een aantal sociale vaardigheden om om te kunnen met andere doelgroepen, met bv een trainer die de hele tijd tegen je roept (voor je eigen groei), maar toch. De sportcompetenties zijn er, maar de attitude is een uitdaging.”*

*Kris: Jongeren die doorstromen naar een reguliere club zou je beter en langer moeten kunnen opvolgen en ondersteunen. Daar missen we soms nog de bal. Het is ook niet haalbaar vaak. Zohair probeert dit wel te doen, via te polsen bij wijkwerkers of ze een bepaalde jongere nog gezien hebben? Heeft ie ander werk, heeft ie schoolproblemen ..? Ook clubs zoals Salaam (voetbal) en Royal Gym (vechtsport) beginnen aandacht te schenken aan die ‘randvoorwaarden’ of ‘contextbegeleiding’, maar 25 jaar geleden was dit onbestaande.*

Netwerkvorming is ook enorm belangrijk in het buurtsportverhaal. Je moet de juiste partners kiezen. Voor ons wat dat Rzoezie bv, die hun terrein en doelgroep kennen en hun sporen hadden verdiend. Die intermediaire figuren en organisaties heb je nodig.

Tot slot volgt nog een discussie of de beste plek waar buurtsport ingebed is. Een deelnemer vraagt of dit best geplaatst is binnen de dienst welzijn, sport of nog ergens anders? Kris geeft aan dat dit eigenlijk geen belang heeft, zolang het mensen zijn die in het buurtsportverhaal geloven. Ook de inbeddingsplaats is dus onbelangrijk, wel is het belangrijk dat het is ingebed in een dienst die mee is met het dna en de manier van werken. Op sommige plekken kan de sportdienst dus beter geplaatst zijn, op andere plekken het jeugdwerk of welzijn,... Dat hangt er sterk vanaf.

*Verslag: Ben Verstreyden*

